

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 6 november 2013

om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för rekonstruktion av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam rekonstruktionsmekanism och gemensam bankrekonstruktionsfond och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010

(CON/2013/76)

(2014/C 109/02)

Inledning och rättslig grund

Den 3 september 2013 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för rekonstruktion av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam rekonstruktionsmekanism och gemensam bankrekonstruktionsfond och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning*). Den 14 oktober 2013 mottog ECB en begäran från Europaparlamentet om ett yttrande över förslaget till förordning.

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslaget till förordning innehåller bestämmelser som har betydelse för ECB:s uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag i enlighet med artikel 127.6 i fördraget samt bestämmelser som berör Europeiska centralbankssystemets (ECBS) medverkan till ett smidigt genomförande av politiken för det finansiella systemets stabilitet i enlighet med artikel 127.5 i fördraget. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Allmänna kommentarer

ECB stöder fullt ut inrättandet av en gemensam rekonstruktionsmekanism, som kommer att bidra till att stärka den ekonomiska och monetära unionens struktur och stabilitet. ECB tar också tillfället i akt att upprepa standpunkten från sitt yttrande av den 27 november 2012 om ett förslag till rådets förordning om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut och ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) (CON/2012/96)⁽²⁾, nämligen att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen är ett nödvändigt komplement till den gemensamma tillsynsmekanismen för att uppnå en väl fungerande union på området finansmarknader. En sådan mekanism måste därför inrättas till dess att ECB fullt ut övertar sitt tillsynsmandat. Förslaget till förordning innehåller tre väsentliga komponenter för effektiv rekonstruktion, nämligen a) ett gemensamt system, b) en gemensam myndighet, och c) en gemensam fond. Förslaget till förordning är i linje med slutsatserna från Europeiska rådets möte den 13–14 december 2012 och den 27–28 juni 2013⁽³⁾, som grundar sig på rapporten *Towards a genuine Economic and Monetary Union*⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2013) 520 final.

⁽²⁾ EUT C 30, 1.2.2013, s. 6. Alla ECB:s yttranden finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Finns på Europeiska rådets webbplats: www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁾ Presenterades vid Europeiska rådets möte i december 2012 och finns på Europeiska rådets webbplats: www.consilium.europa.eu.

ECB anser att de generella principer som anges i följande punkter är av yttersta vikt för att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska bli effektiv, och välkomnar att dessa principer till stor del genomgår förslaget till förordning.

- 1.1 Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen bör omfatta alla kreditinstitut etablerade i medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen.
- 1.2 En stark och oberoende gemensam rekonstruktionsmyndighet bör vara en central del av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen och ha tillräcklig beslutsrätt för att vidta rekonstruktionsåtgärder med tanke på stabiliteten inom euroområdet och unionen som helhet. Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen är ett nödvändigt komplement till den gemensamma tillsynsmekanismen⁽⁵⁾, eftersom ansvars- och beslutsnivåerna för rekonstruktion och tillsyn måste samordnas. I detta hänseende delar ECB kommissionens uppfattning att en sådan gemensam mekanism är bättre lämpad än ett nätverk av nationella rekonstruktionsmyndigheter för att säkerställa en optimal rekonstruktion, vilket också inbegriper adekvat arbetsfördelning. Samordningen mellan nationella rekonstruktionsystem har inte visat sig vara tillräcklig för att uppnå de tids- och kostnadseffektivaste rekonstruktionsbesluten, särskilt inte i ett gränsöverskridande sammanhang.
- 1.3 Beslutsprocessen bör göra det möjligt att fatta beslut snabbt och effektivt, om så krävs inom mycket kort tid, t.ex. ett par dagar eller vid behov bara några timmar. Den bör grundas på en lämplig rekonstruktionsplanering.
- 1.4 Den gemensamma rekonstruktionsmyndigheten bör ha lämpliga befogenheter, verktyg och finansiella resurser för att rekonstruera och avveckla institut i enlighet med det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling.
- 1.5 Den gemensamma rekonstruktionsmyndigheten bör ha tillgång till rekonstruktionsfinansiering via en gemensam bankrekonstruktionsfond, som bör finansieras genom riskbaserade förhandsavgifter från alla banker som omfattas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen, samt vid behov kompletteras med efterhandsavgifter. Det bör också finnas en temporär och finanspolitiskt neutral allmän säkerhetsmekanism, som kan tillhandahållas den gemensamma bankrekonstruktionsfonden i form av en kreditlina.
- 1.6 Den planerade ramen för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen bör inbegripa nära samordning mellan den gemensamma rekonstruktionsmekanismens rekonstruktionsfunktion och den gemensamma tillsynsmekanismens tillsynsfunktion, och samtidigt följa och respektera deras respektive institutionella ansvarsområden.

Såväl den gemensamma tillsynsmekanismen som den gemensamma rekonstruktionsmekanismen utgör väsentliga delar av bankunionens integrerade finansiella ram, som ska bidra till att bryta bandet mellan banker och statsfinanser i de berörda medlemsstaterna och vända den nuvarande trenden med allt mer fragmenterade finansmarknader.

ECB uttrycker sitt fulla stöd för de planerade tidsramarna för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Enligt dessa tidsramar ska den gemensamma rekonstruktionsmekanismen träda i kraft senast efter första halvåret 2014 och fungera fullt ut senast den 1 januari 2015. Genom dessa tidsramar beaktas det att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen utgör en väsentlig del av bankunionen.

2. Specifika kommentarer

2.1 Rättslig grund

Kommissionen föreslår att den rättsliga grunden för förslaget till förordning ska vara artikel 114 i fördraget. Detta möjliggör att åtgärder kan antas för tillnärmning av nationella föreskrifter som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. ECB är medveten om att andra EU-institutioner är i färd med att utvärdera den föreslagna rättsliga grunden och noterar de ändringar av förslaget till förordning som har föreslagits i syfte att säkerställa att artikel 114 blir en tänkbar rättslig grund för att uppnå syftet med förslaget till förordning: att bevara den inre marknads integritet och förbättra dess funktion genom en EU-myndighets enhetliga tillämpning av en gemensam uppsättning rekonstruktionsregler samt genom tillträde till den gemensamma bankrekonstruktionsfonden.

⁽⁵⁾ Se även Europeiska centralbankens yttrande av den 29 november 2012 om ett förslag till direktiv om bankers rekonstruktion och avveckling (CON/2012/99) (EUT C 39, 12.2.2013, s. 1.).

2.2 Den gemensamma rekonstruktions- och avvecklingsnämnden: styrning och ansvarsskyldighet

ECB välkomnar på det hela taget den ram för styrningen som föreslås och framför allt det faktum att ingen part, i synnerhet inte de nationella rekonstruktionsmyndigheterna, kommer att ha vetorätt mot de beslut som fattas av den gemensamma rekonstruktions- och avvecklingsnämnden (nedan kallad *rekonstruktionsnämnden*). Det är visserligen kommissionen som har den slutliga befogenheten att besluta om ett kreditinstitut faktiskt ska rekonstrueras, men rekonstruktionsnämnden ska ha omfattande och oberoende befogenheter att upprätta rekonstruktionsplaner⁽⁶⁾ och rekonstruktionsordningar⁽⁷⁾ och begära att dessa ska genomföras. Det är av yttersta vikt att den gemensamma rekonstruktionsmekanismens beslutskapacitet och omröstningsförfaranden säkerställer effektivt och snabbt beslutsfattande, särskilt i kristider. Ansvarsråderna för de myndigheter som deltar i rekonstruktionsprocessen bör fastställas mer exakt för att undvika dubbelarbete och överlappningar av befogenheter. Vad gäller rekonstruktionsnämndens befogenheter skulle en mer ingående beskrivning av hur dessa befogenheter ska genomföras göra det lättare att följa Meronidoktrinen⁽⁸⁾ i den omfattning som krävs och samtidigt ge tillräckligt med flexibilitet för att hantera varje enskilt rekonstruktionsärende. Genom förslaget till förordning måste det slutligen säkerställas att kommissionen fattar varje faktiskt rekonstruktionsbeslut så snabbt som krävs⁽⁹⁾.

ECB välkomnar den föreslagna ramen för rekonstruktionsnämndens ansvarsskyldighet, som är i linje med unionens institutionella ram. I samband med Europaparlamentets och rekonstruktionsnämndens överenskommelse om det praktiska genomförandet av demokratiskt ansvarsutkrävande och tillsyn av utövandet⁽¹⁰⁾ bör tystnadsplikt iakttas i enlighet med unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet när det gäller tillsynsinformation som nämnden har erhållit från ECB och nationella behöriga myndigheter.

2.3 Samarbete mellan rekonstruktions- och tillsynsmyndigheter

ECB välkomnar det nära samarbete som planeras mellan tillsynsmyndigheter och rekonstruktionsmyndigheter⁽¹¹⁾. Vad gäller ECB bör de uppgifter och ansvarsområden som fastställs i förslaget till förordning ingå under de uppgifter som tilldelas ECB genom fördraget, stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECBS-stadgan) och i synnerhet rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut⁽¹²⁾ (SSM-förordningen) och inte sträcka sig längre än så. ECB noterar att banken inte tilldelas några nya uppgifter och ansvarsområden genom förslaget till förordning, däremot föreskrivs ett nära samarbete och utbyte av information⁽¹³⁾. För tydlighetens skull rekommenderar ECB att hänvisningarna till ECB:s uppgifter och ansvarsområden i förslaget till förordning, när så är lämpligt, bör avse ECB:s uppgifter och ansvarsområden som banken tilldelas genom SSM-förordningen⁽¹⁴⁾.

ECB noterar också att rekonstruktionsnämnden enligt förslaget till förordning ska utse en representant i det fall då ECB inbjuder en företrädare för denna nämnd att delta i ECB:s tillsynsnämnd. I SSM-förordningen fastställs emellertid att när rekonstruktionsnämnden har inrättats får ECB:s tillsynsnämnd bjuda in den europeiska rekonstruktionsmyndighetens ordförande att delta som observatör i tillsynsnämndens möten⁽¹⁵⁾. För att säkerställa full samstämmighet behöver förslaget till förordning ändras i enlighet med detta⁽¹⁶⁾.

⁽⁶⁾ Se artikel 7 i förslaget till förordning.

⁽⁷⁾ Se artikel 20 i förslaget till förordning.

⁽⁸⁾ Dom av den 13 juni 1958 i mål 9/56, Meroni mot Höga myndigheten (REG 1958, s. 133), dom av den 14 maj 1981 i mål 98/80, Romano mot INAMI (REG 1981, s. 1241) och dom av den 12 juli 2005 i de förenade målen C-154/04 och C-155/04, Alliance for Natural Health m.fl. (REG 2005, s. I-6451).

⁽⁹⁾ Se t.ex. synpunkterna på artikel 16 i förslaget till förordning som behandlas nedan samt i ändringsförslaget i ändring 6.

⁽¹⁰⁾ Artikel 41.8 i förslaget till förordning.

⁽¹¹⁾ Se kapitel 4: "Samarbete" i förslaget till förordning.

⁽¹²⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63. Se särskilt artiklarna 3.3 och 27.2 i SSM-förordningen.

⁽¹³⁾ Artikel 27.2 och 27.3 i förslaget till förordning.

⁽¹⁴⁾ Se t.ex. ändringsförslagen i ändringarna 2, 5, 8 och 10.

⁽¹⁵⁾ Se artikel 26.11 och skäl 70 i SSM-förordningen.

⁽¹⁶⁾ Se ändringsförslaget i ändring 12.

Det är av största vikt att rekonstruktions- och tillsynsmyndigheternas roller och ansvarsområden hålls isär innan det är någon kris i sikte, under den första krisfasen då tillsynsmyndigheten kan använda sig av tidigt ingripande gentemot ett kreditinstitut samt när den bedömer villkoren för rekonstruktion och nedskrivning av kapitalinstrument.

För det första: Under den tidiga ingripandefasen är de åtgärder som vidtas utslutande tillsynsmyndighetens ansvar. När tillsynsmyndigheten använder sig av tidigt ingripande är det viktigt att den underrättar rekonstruktionsnämnden utan otillbörligt dröjsmål. Men att, som föreslås, göra det till en skyldighet för ECB (eller de nationella tillsynsmyndigheterna) att samråda med rekonstruktionsmyndigheterna innan ytterligare åtgärder vidtas i samband med ett tidigt ingripande är inte i linje med behovet att vidta snabba och effektiva åtgärder för tidigt ingripande inom ramen för ett integrerat system där tillsynsmyndigheten har det utslutande ansvaret. Mot denna bakgrund bör ECB eller den nationella tillsynsmyndigheten endast uppmanas att snarast möjligt underrätta rekonstruktionsmyndigheterna om dessa åtgärder⁽¹⁷⁾. Under den tidiga ingripandefasen bör dessutom rekonstruktionsnämnden genomföra sina interna förberedelser på ett sådant sätt att det inte skadar marknadens förtroende och eventuellt förvärrar situationen för institutet i fråga. Åtgärder som att begära information och utföra inspektioner på plats bör därför i första hand utföras av tillsynsmyndigheten, som i enlighet med direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag skulle tillhandahålla all den information som krävs för att förbereda en rekonstruktion av institutet för rekonstruktionsmyndigheten⁽¹⁸⁾. Det bör undvikas att rekonstruktionsmyndigheten utför utredningsverksamhet och inspektioner på plats utan någon samordning eftersom detta kan skada förtroendet⁽¹⁹⁾.

För det andra: Vad gäller bedömningen av de utlösande villkoren för rekonstruktion noterar ECB att det i förslaget till förordning konstateras att det är tillsynsmyndigheten som bäst kan bedöma om ett kreditinstitut är på obestånd eller på väg att bli det och om det inte finns några rimliga utsikter att en alternativt privat insats eller tillsynsåtgärd kan hindra dess obestånd inom rimlig tid⁽²⁰⁾. ECB anser att i enlighet med den fördelning av befogenheter som fastställs i SSM-förordningen bör respektive tillsynsmyndighet, dvs. ECB eller de nationella behöriga myndigheterna, tilldelas det utslutande ansvaret för att bedöma dessa båda kriterier. På så sätt säkerställs en klar ansvarsfördelning, vilket främjar snabb och effektiv rekonstruktion⁽²¹⁾. I förslaget till förordning bör det fastställas att kommissionen får besluta att rekonstruera ett institut enbart på grundval av en sådan tillsynsbedömning⁽²²⁾. Denna bedömning kommer därför att vara en nödvändig, men inte tillräcklig, förutsättning för att rekonstruera institutet.

För det tredje: Tillsynsmyndigheten är också den som bäst kan bedöma om en enhet eller koncern inte längre kommer att kunna överleva om inte kapitalinstrumenten skrivs ned eller konverteras, eller om det krävs extraordinärt offentligt stöd. Bedömningen av överlevnadsförmågan ska genomföras innan eller samtidigt som det bedöms om en bank uppfyller villkoren för rekonstruktion och utförs därför innan rekonstruktionen inleds. I förslaget till förordning bör det därför tydligt anges att det är tillsynsmyndighetens ansvar att utföra denna bedömning. En sådan tillsynsbedömning bör vara en nödvändig förutsättning för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument⁽²³⁾.

För att säkerställa att det finns ordentliga kontrollsystem bör rekonstruktionsnämnden och kommissionen också när som helst kunna begära att tillsynsmyndigheten (ECB eller en nationell behörig myndighet) ska bedöma om ett institut har hamnat på obestånd eller sannolikt kommer att göra det eller om det inte längre bedöms kunna överleva utan kapitalnedskrivning. Detta förhindrar att tillsynsmyndigheten

⁽¹⁷⁾ Artikel 11.4 i förslaget till förordning bör därför ändras i enlighet med detta. Se respektive ändringsförslag i ändring 5.

⁽¹⁸⁾ Artikel 23.1 ec i den allmänna riktlinjen om direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och investeringsbolag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EG, direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt förordning (EU) nr 1093/2010, som medlemsstaternas finansministrar enades om vid Ekofinrådets möte den 27 juni 2013 (2012/0150 (COD)-11148/1/13 Rev 1).

⁽¹⁹⁾ Se ändringsförslaget i ändring 14.

⁽²⁰⁾ I skäl 16 i förslaget till förordning anges följande: "Som den gemensamma tillsynsmekanismens tillsynsmyndighet kan ECB bäst bedöma om ett kreditinstitut är på obestånd eller på väg att bli det och om det inte finns några rimliga utsikter att en alternativt privat insats eller tillsynsåtgärd kan hindra dess obestånd inom rimlig tid."

⁽²¹⁾ Denna fråga behandlades även i punkt 2.1 i yttrande CON/2012/99.

⁽²²⁾ Se ändringsförslaget i ändring 6.

⁽²³⁾ Se ändringsförslaget i ändring 8.

inte vidtar några åtgärder i en situation där rekonstruktionsmyndigheten bedömer att det är nödvändigt att agera ⁽²⁴⁾.

I förslaget till förordning fastställs slutligen att ECB och de nationella tillsynsmyndigheterna ska förse rekonstruktionsnämnden och kommissionen med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter. Informationsdelning är en viktig förutsättning för att såväl tillsyn som rekonstruktion ska fungera effektivt. Det bör därför klargöras att varje skyldighet som rör tillhandahållande av information är ömsesidig. Tillsynsmyndigheten bör framför allt snarast möjligt informeras om alla åtgärder som planeras och vidtas inom ramen för rekonstruktionsförfarandet, så att den kan förutse möjliga följder för den finansiella stabiliteten och underrätta rekonstruktionsmyndigheten om detta ⁽²⁵⁾.

2.4 ECB:s deltagande i rekonstruktionsnämnden samt centralbankernas allmänna medverkan

ECB påpekar att skäl 19 i förslaget till förordning, där det talas om "företrädare" för kommissionen och ECB, inte är i linje med övriga förslaget till förordning, där det anges att vissa av rekonstruktionsnämndens ledamöter utses av kommissionen och ECB. I artikel 39 i förslaget till förordning fastställs närmare bestämt att rekonstruktionsnämnden bland annat ska ha en ledamot som utses av ECB och att mandat-tiden på fem år inte kan förnyas. Enligt artikel 43 i förslaget till förordning ska ledamöterna i rekonstruktionsnämndens agera oberoende och objektivt i hela unionens intresse. De ska varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ. Enligt artiklarna 45 och 49 i förslaget till förordning ska den ledamot som utses av ECB delta vid rekonstruktionsnämndens plenarmöten och verkställande möten samt ha rösträtt.

För att ge en korrektare bild av skillnaden mellan ECB:s roll enligt SSM-förordningen och ECB:s roll som deltagare i rekonstruktionsnämnden enligt förslaget till förordning samt bibehålla uppdelningen av institutionella ansvarsområden mellan tillsyns- och rekonstruktionsfunktionen i unionen rekommenderar ECB att ECB ska få en öppen inbjudan att delta som observatör i nämndens alla möten (plenarmöten såväl som verkställande möten) ⁽²⁶⁾.

Med tanke på centralbankernas betydelse och sakkunskap när det gäller den finansiella stabiliteten och deras makrotillsynsuppgifter bör nationella centralbanker – som inte är rekonstruktionsmyndigheter enligt nationell rätt – ha rätt att, vid sidan av ECB, delta vid nämndens möten som observatörer samt att vara med och bedöma systemeffekterna av varje rekonstruktionsåtgärd ⁽²⁷⁾.

2.5 Bedömning av rekonstruktionsmöjligheterna och minimikravet på egna medel och kvalificerande skulder

ECB välkomnar att det i förslaget till förordning fastställs att rekonstruktionsnämnden ska bedöma rekonstruktionsmöjligheterna för varje enhet som anges i artikel 2 i samråd med den behöriga myndigheten, vilket också inbegriper ECB ⁽²⁸⁾. Även om det förekommer tillräckligt med samråd med tillsynsmyndigheten om själva bedömningen, bör åtgärder för att avlägsna rekonstruktionshindren fastställas gemensamt och genomföras i samarbete med tillsynsmyndigheten. Detta skulle avspegla att tillsynsmyndigheten i hög grad är delaktig när rekonstruktionsplanerna upprättas ⁽²⁹⁾. Vid denna bedömning ska det inte förutsättas att den gemensamma bankrekonstruktionsfonden tillhandahåller finansiellt stöd annat än för att ge tillfällig likviditet. Utgångspunkten att fonden skulle tillhandahålla solvensstöd vore i strid med den allmänna principen att det är varje instituts eller concerns aktieägare och borgenärer som i första hand ska ta på sig förluster vid en rekonstruktion ⁽³⁰⁾. Den gemensamma bankrekonstruktionsfonden ska endast tillhandahålla resurser om rekonstruktionsfinansieringen via aktieägare och borgenärer är otillräcklig.

⁽²⁴⁾ Se ändringsförslaget i ändring 8.

⁽²⁵⁾ Se ändringsförslaget i ändringarna 11, 12 och 13.

⁽²⁶⁾ Se ändringsförslaget i ändringarna 15, 16 och 17.

⁽²⁷⁾ Se ändringsförslaget i ändring 15.

⁽²⁸⁾ Detta är i linje med *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* från FSB (Financial Stability Board), oktober 2011, finns på FSB:s webbplats www.financialstabilityboard.org. Se bilaga II och avsnitt 10.

⁽²⁹⁾ Se ändringsförslaget i ändring 3.

⁽³⁰⁾ Se artikel 13.1 i förslaget till förordning.

Vid bedömningen av ett instituts eller en concerns möjligheter till rekonstruktion bör det därför säkerställas att det finns tillräcklig förmåga att absorbera förluster för att institutet eller koncernen ska ha en trovärdig rekonstruktionsstrategi⁽³¹⁾.

ECB anser att minimikravet på egna medel och kvalificerande skulder är en avgörande faktor för att säkerställa rekonstruktionsmöjligheter och lämplig förmåga att absorbera förluster. Vid fastställandet av detta minimikrav bör därför den behöriga myndighetens roll stärkas, eftersom detta krav kan vara direkt avgörande för om bankens verksamhet kan drivas vidare, och det är därför av relevans för den berörda myndigheten. Mot denna bakgrund bör rekonstruktionsnämnden fastställa minimikravet på egna medel och kvalificerande skulder "i samarbete" med den behöriga myndigheten⁽³²⁾. Vad gäller de allmänna bestämmelserna om detta minimikrav tolkar ECB det som att förslaget till förordning kommer att säkerställa full samstämmighet med det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling, och därför också innehåller korshänvisningar till kriterierna för att fastställa vilka skulder som är kvalificerade för minimikravet⁽³³⁾.

2.6 Skuldnedskrivning

I förslaget till förordning fastställs att bestämmelserna om skuldnedskrivning ska tillämpas från och med den 1 januari 2018. Detta innebär att under perioden 2015–2018 kan den gemensamma rekonstruktionsmekanismen behöva rekonstruera banker utan att ha tillgång till detta rekonstruktionsverktyg. Men om offentliga medel eller medel från den gemensamma bankrekonstruktionsfonden används vid en rekonstruktion, kommer det enligt de nya reglerna om statligt stöd⁽³⁴⁾ att krävas obligatorisk skuldnedskrivning av kapital och efterställda skulder. Det kommer emellertid att råda osäkerhet om huruvida prioriterade skulder utan säkerhet får skrivas ned, eftersom medlemsstaterna själva får välja om de ska föregripa införandet av ramen för skuldnedskrivning.

Mot denna bakgrund stöder ECB att skuldnedskrivningsverktyget införs före 2018. Skuldnedskrivningen anses redan ha vägt in till stor del, vilket gör att detta endast påverkar finansieringen marginellt. Införande av skuldnedskrivningsverktyget skulle också bidra till rättssäkerhet, konsekvens och förutsebarhet, och därigenom förhindra ad hoc-lösningar⁽³⁵⁾.

Bestämmelsen om fordringars prioritetsordning vid insolvens, där det fastställs i vilken ordning som förlusterna ska fördelas i samband med en skuldnedskrivning⁽³⁶⁾, förefaller inte vara helt identisk med bestämmelserna i det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling. Man bör därför se till att den är konsekvent med den slutversion som unionslagstiftaren antar. Framför allt bör insättningar som täcks av insättningsgaranti ha "högsta prioritet", medan berättigande insättningar från fysiska personer och små och medelstora företag bör prioriteras framför andra prioriterade fordringar utan säkerhet. I detta sammanhang bör också insättningsgarantisystemens funktion i samband med rekonstruktion harmoniseras fullt ut med bestämmelserna i det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling, och det bör fastställas att de ska träda in för insättare som täcks av insättningsgaranti⁽³⁷⁾.

2.7 Gemensam bankrekonstruktionsfond

ECB välkomnar att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska omfatta en gemensam bankrekonstruktionsfond, som finansieras genom riskbaserade förhandsavgifter från institut belägna i medlemsstater som deltar i den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Kontrollen över en gemensam rekonstruktionsfond är en viktig del av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen i syfte att säkerställa tillräcklig

⁽³¹⁾ Se ändringsförslaget i ändring 7.

⁽³²⁾ Se ändringsförslaget i ändring 4.

⁽³³⁾ Se t.ex. utkastet till artikel 39.2 i direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling där villkoren fastställs för att en skuld ska anses utgöra en kvalificerande skuld.

⁽³⁴⁾ Se meddelandet från kommissionen om tillämpning, från och med den 1 augusti 2013, av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker i samband med finanskrisen av den 30 juli 2013 (EUT C 216, 30.7.2013, s. 1).

⁽³⁵⁾ Se ändringsförslaget i ändring 22.

⁽³⁶⁾ Om inget annat framgår av uppräknningen över skulder som får uteslutas om det föreligger synnerliga skäl. Se artikel 24.5 i förslaget till förordning.

⁽³⁷⁾ Artiklarna 15 och 73 i förslaget till förordning bör därför innehålla en hänvisning till artiklarna 98a och 99 i det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling.

rekonstruktionsfinansiering utan att offentliga medel utnyttjas. Detta gör att rekonstruktionsnämnden kan vidta skyndsamma åtgärder, utan att det krävs några utdragna diskussioner om arbetsfördelningen för gränsöverskridande banker, och säkerställer därigenom en rekonstruktionsstrategi som är optimal och kostnadseffektivast på europeisk nivå. Genom att sammanföra resurserna kommer den gemensamma bankrekonstruktionsfonden att kunna ge skattebetalarna effektivare skydd än olika nationella arrangemang och bryter på så sätt det negativa bandet mellan banker och statsfinanser.

I förslaget till förordning fastställs som målnivå att den gemensamma bankrekonstruktionsfonden ska omfatta minst 1 % av de insättningar som täcks av insättningsgaranti. ECB anser att insättningar som täcks av insättningsgaranti inte är det lämpligaste riktmärket, eftersom de inte helt och hållet avspeglar de finansieringskostnader som kan uppstå vid rekonstruktion. De insättningar som täcks av insättningsgaranti kan ligga kvar på en stabil nivå samtidigt som de totala skulderna ökar avsevärt, eller kan också öka medan de totala skulderna ligger kvar på en stabil nivå. I båda fallen skulle rekonstruktionsfondens potentiella exponering inte avspeglas i tillräcklig utsträckning. Det ska också beaktas att dessa insättningar faktiskt redan täcks av insättningsgarantisystemet (DGS) eftersom detta skulle bidra till rekonstruktionsfinansieringen om det uppstår förluster i samband med de (prioriterade) insättningar som täcks av insättningsgarantin. Detta riktmärke bör därför kompletteras med ett referensvärde för de totala skulderna, som bör finjusteras på lämpligt sätt av rekonstruktionsnämnden, och samtidigt bör nivån med 1 % av de insättningar som täcks av insättningsgaranti bibehållas som ett golv⁽³⁸⁾.

2.8 Säkerhetsarrangemang

ECB välkomnar förslaget om att inrätta ytterligare säkerhetsarrangemang som skulle kunna tas i bruk i undantagsfall, för den händelse att den gemensamma bankrekonstruktionsfondens förhandsavgifter inte är tillräckliga och efterhandsavgifterna inte omedelbart tillgängliga för att täcka dess utgifter, genom att lån eller andra former av stöd tas upp från finansinstitut eller andra tredje parter. Sådana säkerhetsarrangemang skulle göra den gemensamma rekonstruktionsmekanismen stabilare mot ytterst negativa ekonomiska och finansiella chocker och på så sätt stärka förmågan att förhindra systemkriser. ECB ställer sig också bakom kravet att all finansiering från säkerhetsarrangemangen ska återfås från finanssektorn och inte bäras av de finanspolitiska myndigheterna. Genom detta krav beaktas ett av huvudsyftena med att inrätta en gemensam rekonstruktionsmekanism, nämligen att banker ska kunna rekonstrueras utan att det leder till varaktiga kostnader för skattebetalarna. Mot denna bakgrund är förslaget till förordning i linje med slutsatserna från Europeiska rådets möte den 13–14 december 2012 och den 27–28 juni 2013⁽³⁹⁾, som grundar sig på rapporten *Towards a genuine Economic and Monetary Union*.

Samtidigt noterar ECB att förslaget till förordning fortfarande är vagt formulerat i fråga om utformningen av de ytterligare säkerhetsarrangemangen. Framför allt ska det enligt förslaget till förordning vara möjligt att låna från tredje parter⁽⁴⁰⁾, men det anges t.ex. inte om de ytterligare säkerhetsarrangemangen även skulle omfatta tillfällig tillgång till offentliga medel eller endast skulle utnyttja inlåning från den privata sektorn. Eftersom det i utkastet till artikel 6.4 uttryckligen klargörs att medlemsstaterna inte är skyldiga att ge tillgång till offentliga medel, framstår det som att en sådan säkerhetsmekanism endast skulle kunna beviljas på frivillig basis. ECB anser att tillgången till finanspolitiska medel visserligen omfattas av principen om finanspolitisk neutralitet, men att tillgången till finanspolitiska medel skulle vara ett väsentligt inslag i den gemensamma rekonstruktionsmekanismens säkerhetsarrangemang. Framför allt när den gemensamma rekonstruktionsmekanismen inleder sin verksamhet kan det nämligen vara ont om privat finansiering och denna kan tillfälligt ta slut om det uppstår akut turbulens på den finansiella marknaden. ECB förstår att kommissionen inte har ålagt de deltagande medlemsstaterna att bevilja tillgång till offentliga medel eftersom detta skulle kunna inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska suveränitet, som inte får påverkas enligt den rättsliga grunden för förslaget till förordning. Mot denna bakgrund anser ECB att det är viktigt att de deltagande medlemsstaterna ser till att det finns tillgång till en gemensam och stabil offentlig säkerhetsmekanism när förslaget till förordning träder i kraft⁽⁴¹⁾.

⁽³⁸⁾ Se ändringsförslaget i ändring 19.

⁽³⁹⁾ Finns på Europeiska rådets webbplats www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁰⁾ I detta sammanhang noterar ECB att en centralbank inte får finansiera en rekonstruktionsfond i överensstämmelse med förbudet mot monetär finansiering. Se t.ex. ECB:s konvergensrapport 2013, s. 28.

⁽⁴¹⁾ Se ändringsförslaget i ändring 20.

Denna offentliga säkerhetsmekanism skulle kunna omfatta en kreditlinje som ger den gemensamma rekonstruktionsmekanismen tillgång till gemensamma finanspolitiska medel från de deltagande medlemsstaterna. I enlighet med principen om finanspolitisk neutralitet skulle medel till denna kreditlinje behöva återfås fullt ut om den utnyttjades. Det skulle vara viktigt att noggrant finjustera tidsramarna för när dessa medel ska återfås från den finansiella sektorn så att man undviker överdrivet procykliska avgifter. Ett sådant kreditlinjearrangemang skulle helt vara i linje med det som fastställs i Europeiska rådets slutsatser från december 2012⁽⁴²⁾ och liknande rekonstruktionsramar i andra länder, t.ex. kreditlinjen till Federal Deposit Insurance Corporation från USA:s statskassa.

2.9 Förhållande till rambestämmelserna för statligt stöd

ECB noterar att så som förslaget till förordning är utformat säkerställer det att kommissionens behörighet i fråga om statligt stöd kvarstår för alla rekonstruktions- och avvecklingsärenden där stöd som utgör statligt stöd betalas ut. Detta uppnås genom att förfarandet för statligt stöd löper parallellt med rekonstruktions- och avvecklingsförfarandet⁽⁴³⁾. Men enligt förslaget till förordning ska kontrollfunktionen för statligt stöd även tillämpas analogt och parallellt med rekonstruktions- och avvecklingsförfarandet i de fall som omfattar stöd från den gemensamma bankrekonstruktionsfonden⁽⁴⁴⁾.

ECB konstaterar att rambestämmelserna för statligt stöd har visat sig vara betydelsefulla när gemensamma parametrar för nationellt offentligt stöd ska fastställas i samband med bankrekonstruktion runt om i unionen. ECB anser emellertid att man noggrant bör överväga vilken effekt det får att kontrollfunktionen för statligt stöd tillämpas samt vilken effekt det får för rekonstruktioner som genomförs av den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Så snart den gemensamma rekonstruktionsmekanismen fungerar fullt ut kommer rekonstruktionsbeslut att fattas på unionsnivå, så att de likvärdiga förutsättningarna bevaras och den inre marknaden inte snedvrids⁽⁴⁵⁾. Mot denna bakgrund bör den parallella bedömning som genomförs i samband med förfarandet för statligt stöd inte fördröja, duplicera eller hindra rekonstruktionsprocessen. Målet att bevara den inre marknaden och inte snedvrida konkurrensen mellan deltagande och icke-deltagande medlemsstater kan uppnås inom ramen för rekonstruktionsprocessen. Det är fullt tänkbart att aspekter som rör statligt stöd integreras i rekonstruktionsprocessen, särskilt eftersom kommissionen har den slutliga befogenheten att fatta beslut. Oberoende av detta bör tillämpningen av förslaget till förordning säkerställa att kontrollfunktionen för statligt stöd varken leder till otillbörliga dröjsmål eller förhindrar att rekonstruktionsmålen uppnås, särskilt med tanke på behovet att skydda den finansiella stabiliteten⁽⁴⁶⁾. Av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl vore det till hjälp för kommissionen om förslaget till förordning klart angav vilka regler om statligt stöd som ska tillämpas analogt samt, om detta är nödvändigt, närmare information om lämpliga tillämpningsmetoder.

Slutligen kan det framöver också behövas ytterligare analys av hur reglerna om statligt stöd ska tillämpas analogt samt hur övervägandena för statligt stöd och övervägandena för finansiell stabilitet ska samspela i samband med rekonstruktion⁽⁴⁷⁾.

2.10 Domstolsprövning av rekonstruktionsbeslut

Förslaget till förordning innehåller inga bestämmelser om domstolsprövning och liknande i fråga om rekonstruktionsbeslut. ECB förstår det som att både a) rekonstruktionsnämndens/kommissionens beslut om rekonstruktion och avveckling⁽⁴⁸⁾ och kommissionens beslut om överensstämmelsen med reglerna

⁽⁴²⁾ I Europeiska rådets slutsatser från den 13–14 december 2012 fastställs följande: "... Den gemensamma rekonstruktionsmekanismen bör grundas på bidrag från finanssektorn och innefatta lämpliga och effektiva säkerhetsarrangemang. Detta säkerhetsarrangemang bör vara finanspolitiskt neutralt på medellång sikt, genom att man ser till att offentligt stöd återfås genom att efterhandsavgifter tas ut av finansväsendet." ECB är medveten om en sådan kreditlinje inte kan upprättas genom förslaget till förordning, utan att man här får utgå från rekonstruktionsnämndens åtagande och att den aktivt arbetar för att få den till stånd, förutsatt att det finns finansiella mekanismer för att ge tillträde till en sådan kreditlinje.

⁽⁴³⁾ Se punkt 4.1.3 i motiveringen till förslaget till förordning (nedan kallad *motiveringen*) samt även artikel 16.8 sista meningen i förslaget till förordning.

⁽⁴⁴⁾ Se artikel 16.10 i förslaget till förordning och punkt 1.2 i motiveringen.

⁽⁴⁵⁾ Se särskilt skäl 7, 9 och 13 i förslaget till förordning.

⁽⁴⁶⁾ Se ändringsförslaget i ändring 6.

⁽⁴⁷⁾ Se ändringsförslaget i ändring 21.

⁽⁴⁸⁾ Se artikel 16 i förslaget till förordning, även med beaktande av artikel 78 om rekonstruktionsnämndens utomobligatoriska ansvar.

om statligt stöd, å ena sidan, och b) de nationella rekonstruktionsmyndigheternas rekonstruktionsåtgärder för att genomföra rekonstruktionsordningen i enlighet med det beslutet och reglerna för statligt stöd, å andra sidan, skulle bli föremål för domstolsprövning av EU-domstolen respektive de nationella domstolarna. ECB påpekar att kombinationen av rättsmedel vid EU-domstolen enligt fördraget och förslaget till förordning samt vid nationella domstolar enligt nationell rätt i de deltagande medlemsstaterna ska garantera rättssäkerhetsgarantier för de fysiska och juridiska personer som påverkas av den gemensamma rekonstruktionsmekanismens beslut.

Av rättssäkerhetsskäl vore det till fördel om det i förordningen kunde anges att genomförandet av rekonstruktionsnämndens beslut inom ramen för rekonstruktions- och avvecklingsförfarandet enligt artikel 16 inte påverkar de nationella domstolarnas behörighet att pröva nationella rekonstruktionsmyndigheters och andra behöriga myndigheters åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder. Man skulle också kunna överväga om det bör införas bestämmelser som skulle utesluta eller åtminstone begränsa möjligheten att riva upp de beslut som rekonstruktionsnämnden har fattat, särskilt med avseende på de beslut som fattas enligt artikel 26.2 i förslaget till förordning, vilket skulle vara i linje med bestämmelserna i direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling när det gäller rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder. Det skulle behöva göras en noggrann avvägning mellan de relevanta bestämmelserna för att säkerställa överensstämmelsen med de garantier för egendomsrätten som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

För att förbättra insynen när det gäller vilka former av domstolsprövning som är tillgängliga inom ramen för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen, vore det lämpligt att ange tillämpningsområde och innehåll när det gäller domstolsprövning av de parter som påverkas av rekonstruktionsåtgärder inom ramen för den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Här kan det t.ex. anges att vid domstolsprövningen av de nationella rekonstruktionsmyndigheternas åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder måste det fullt ut beaktas att de nationella myndigheterna enligt artikel 16.8 i förslaget till förordning är skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra rekonstruktionsnämndens beslut samt att dessa beslut är föremål för domstolsprövning av EU-domstolen. Detta skulle kunna göras i motiveringen till förslaget till förordning eller i ett separat dokument.

2.11 Terminologi

ECB välkomnar att kommissionen har sökt säkerställa att förslaget till förordning är i linje med det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling, vilket bör garantera övergripande samstämmighet, även när det gäller de definitioner som används. Definitionerna i det direktivet bör bibehållas om det inte finns objektiva skäl att frångå eller utesluta dem i förslaget till förordning⁽⁴⁹⁾. Vid hänvisningar till tillsynsmyndigheten bör det tillämpas en enhetlig linje i förordningen, genom att t.ex. hänvisa till "den behöriga myndigheten" och samtidigt klargöra att detta omfattar ECB i dess roll som tillsynsmyndighet såväl som de nationella tillsynsmyndigheterna.

2.12 Medlemsstater som har inlett ett nära samarbete

ECB rekommenderar att det i förslaget till förordning införs en bestämmelse om rekonstruktionsförfaranden som ännu inte slutförts, för den händelse att en medlemsstat som har inlett ett nära samarbete⁽⁵⁰⁾, och därmed automatiskt omfattas av förslaget till förordning, skulle avsluta detta samarbete.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 6 november 2013.

Mario DRAGHI

Ecb:s ordförande

⁽⁴⁹⁾ Se t.ex. artikel 3.13 i förslaget till förordning där begreppet "koncern" definieras. Detta avviker från definitionen av samma begrepp i artikel 2.4 i den allmänna riktlinjen om direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av banker på obestånd av den 27 juni 2013.

⁽⁵⁰⁾ Enligt definitionen i SSM-förordningen.

BILAGA

Ändringsförslag

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag (1)
-----------------------	---------------------------

Ändring 1

Skäl 43

"(43) Insättare med insättningar som garanteras av insättningsgarantisystemet bör inte omfattas av skuldnedskrivningsverktygets tillämpning. Insättningsgarantisystemet bidrar emellertid till att finansiera rekonstruktionsprocessen i den mån det skulle ha behövt ersätta insättarna. Utöandet av skuldnedskrivningsbefogenheterna bör säkerställa att insättare fortsatt kan förfoga över sina insättningar, vilket är den huvudsakliga anledningen till inrättandet av insättningsgarantisystemen. Att inte förutse att de ordningarna medverkar i sådana fall, skulle innebära en oberättigad fördel i förhållande till de övriga borgenärer som skulle omfattas av rekonstruktionsmyndighetens utövande av sina befogenheter."

"(43) Insättare med insättningar som garanteras av insättningsgarantisystemet bör inte omfattas av skuldnedskrivningsverktygets tillämpning. Insättningsgarantisystemet bidrar emellertid till att finansiera rekonstruktionsprocessen i den mån det skulle ha behövt ersätta insättarna. Utöandet av skuldnedskrivningsbefogenheterna bör säkerställa att insättare fortsatt kan förfoga över sina insättningar, vilket är den huvudsakliga anledningen till inrättandet av insättningsgarantisystemen. ~~Att inte förutse att de ordningarna medverkar i sådana fall, skulle innebära en oberättigad fördel i förhållande till de övriga borgenärer som skulle omfattas av rekonstruktionsmyndighetens utövande av sina befogenheter."~~

Förklaring

Eftersom insättare som omfattas av insättningsgarantisystemet prioriteras framför alla övriga borgenärer och insättningsgarantisystemet övertar denna prioriteringsordning, kommer det att uppstå förluster för alla övriga borgenärer innan insättningsgarantisystemet kan behöva bidra. Insättningsgarantisystemets skuldnedskrivning påverkar därför inte dessa lägre prioriterade borgenärer, och det innebär inte någon "oberättigad fördel" om den inte ingår.

Ändring 2

Artikel 3.1 Definitioner

"1) nationell behörig myndighet: varje nationell behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.2 i rådets förordning (EU) nr [...] [om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut]."

"1) nationell behörig myndighet: varje nationell behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.2 i rådets förordning (EU) nr [...] [om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut] **som har utsetts av en deltagande medlemsstat i enlighet med rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och direktiv 2013/36/EU.**

([...]) behörig myndighet: den nationella behöriga myndigheten och ECB vid utöandet av de uppgifter som de tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut."

Förklaring

De föreslagna definitionerna ska klargöra att ECB är att betrakta som behörig myndighet enligt artikel 9 i SSM-förordningen.

Artiklarna 8.1 och 8.5, 10.1, 11.1, 11.4 och 11.5, 18.1 och 41.7 i förslaget till förordning kommer att behöva ändras i enlighet med detta.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 3

Artikel 8.1 och 8.8 Bedömning av rekonstruktionsmöjligheterna

”1. Vid utarbetandet av rekonstruktionsplaner enligt artikel 7 ska nämnden efter samråd med den behöriga myndigheten, inbegripet ECB, samt rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater där betydande filialer är belägna – i den mån det är relevant för den betydande filialen – göra en bedömning av om institut och koncerner kan rekonstrueras utan extraordinärt offentligt finansiellt stöd, oaktat användningen av fonden som inrättats i enlighet med artikel 64.”

...

”8. Om de åtgärder som enheten eller moderbolaget föreslår inte effektivt avlägsnar rekonstruktionshindren, ska nämnden fatta beslut efter samråd med den behöriga myndigheten, i förekommande fall även den makroprudentiella myndigheten, och ange att de föreslagna åtgärderna inte effektivt avlägsnar rekonstruktionshindren samt ålägga de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att kräva att institutet, moderbolaget eller ett dotterbolag i koncernen vidtar någon av åtgärderna enligt punkt 9, med utgångspunkt från följande kriterier: [...]”

”1. Vid utarbetandet av rekonstruktionsplaner enligt artikel 7 ska nämnden **i samarbete** efter ~~samråd~~ med den behöriga myndigheten, inbegripet ECB, samt rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater där betydande filialer är belägna – i den mån det är relevant för den betydande filialen – göra en bedömning av om institut och koncerner kan rekonstrueras utan: **a)** extraordinärt offentligt finansiellt stöd, ~~oaktat~~ **eller b)** användningen av fonden som inrättats i enlighet med artikel 64.”

...

”8. Om de åtgärder som enheten eller moderbolaget föreslår inte effektivt avlägsnar rekonstruktionshindren, ska nämnden fatta beslut ~~efter samråd~~ **i samarbete** med den behöriga myndigheten, i förekommande fall även den makroprudentiella myndigheten, och ange att de föreslagna åtgärderna inte effektivt avlägsnar rekonstruktionshindren samt ålägga de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att kräva att institutet, moderbolaget eller ett dotterbolag i koncernen vidtar någon av åtgärderna enligt punkt 9, med utgångspunkt från följande kriterier: [...]”

Förklaring

I överensstämmelse med rekonstruktionsplaneringen enligt artikel 7.7 i förslaget till förordning ska bedömningen av rekonstruktionsmöjligheterna och instruktionen om att vidta korrigerande åtgärder utföras i samarbete med den behöriga myndigheten, eftersom den avser en situation där banken ännu inte omfattas av rekonstruktion utan bedriver ”normal verksamhet”, och därmed står under den behöriga myndighetens kontroll.

Rekonstruktionsmöjligheterna bör bedömas utifrån ett instituts eller en koncerns egna parametrar, utan att det förutsätts att den gemensamma bankrekonstruktionsfonden kommer att utnyttjas. Om man förutsätter att fonden skulle ge finansiellt stöd skulle institutet/koncernen kunna bedriva sin verksamhet på (potentiell) bekostnad av hela banksektorn, som skulle få gripa in och bekosta dess rekonstruktion och utveckling. Men fonden ska endast tillhandahålla en säkerhetsmekanism om rekonstruktionsfinansieringen via aktieägare och borgenärer är otillräcklig. Den allmänna principen att det är varje instituts eller koncerns aktieägare och borgenärer som i första hand ska ta på sig förluster vid en rekonstruktion bör avspeglas när rekonstruktionsmöjligheterna ska bedömas. I annat fall är tillgången till fonden något som tas för givet, vilket inte ger rätt incitament för att strukturera institut eller koncerner så att deras egna tillgångar räcker till rekonstruktion.

I enlighet med FSB:s ”Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” måste rekonstruktionsmöjligheterna för ett institut eller en koncern bedömas i syfte att säkerställa att rekonstruktionen kommer att fungera i praktiken. Syftet med denna bedömning är att fastställa om institutet eller koncernen kan rekonstrueras utan att det ger några systemeffekter och om åtgärder behöver vidtas för att förbättra rekonstruktionsmöjligheterna. Detta bör göras med all nödvändig beslutsamhet.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 4

Artikel 10 Minimikrav på egna medel och kvalificerande skulder

"1. Nämnden ska i samråd med behöriga myndigheter, inbegripet ECB, fastställa minimikravet som institut och moderbolag enligt artikel 2 ska vara skyldiga att följa när det gäller egna medel och kvalificerade skulder enligt punkt 2 som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter."

"1. Nämnden ska i ~~samråd~~ **samarbete** med behöriga myndigheter, inbegripet ECB, fastställa minimikravet som institut och moderbolag enligt artikel 2 ska vara skyldiga att följa när det gäller egna medel och kvalificerade skulder enligt punkt 2 som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter."

Förklaring

ECB anser att minimikravet på egna medel och kvalificerande skulder är en avgörande faktor för att säkerställa rekonstruktionsmöjligheter och lämplig förmåga att absorbera förluster. Vid fastställandet av detta minimikrav bör därför den behöriga myndighetens roll stärkas, eftersom detta krav kan vara direkt avgörande för om bankens verksamhet kan drivas vidare, och det är därför av relevans för den berörda myndigheten. Mot denna bakgrund bör rekonstruktionsnämnden fastställa minimikravet på egna medel och kvalificerande skulder "i samarbete" med den behöriga myndigheten.

Ändring 5

Artikel 11.4 Tidigt ingripande

"4. Om ECB eller de deltagande medlemsstaternas behöriga myndigheter avser att ålägga ett institut eller en koncern ytterligare åtgärder enligt artikel 13b i rådets förordning (EU) nr [] [om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut], artiklarna 23 eller 24 i direktiv [] eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, innan institutet eller koncernen fullt ut har vidtagit den första åtgärd som anmälts till nämnden, ska de samråda med nämnden innan en sådan ytterligare åtgärd åläggs institutet eller koncernen i fråga."

"4. Om ECB **med stöd av artikel 16 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut** eller de deltagande medlemsstaternas behöriga myndigheter avser att ålägga ett institut eller en koncern ytterligare åtgärder **enligt artikel 13b i rådets förordning (EU) nr [] [om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut]**, enligt artiklarna 23 eller 24 i direktiv [] eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, innan institutet eller koncernen fullt ut har vidtagit den första åtgärd som anmälts till nämnden, ska de ~~samråda med~~ **informera** nämnden ~~innan när~~ en sådan ytterligare åtgärd åläggs institutet eller koncernen i fråga."

Förklaring

I artikel 13b (till slut artikel 16) i SSM-förordningen är det endast ECB som tilldelas befogenheter. Ändringsförslaget ska klargöra att enbart ECB får vidta åtgärder enligt artikel 13b i SSM-förordningen. I andra fall behöver det inte uttryckligen hänvisas till ECB i fråga om den föreslagna definitionen av "behöriga myndigheter" (se ändringsförslagen i ändring 2).

Tillsynsmyndigheten ansvarar för befogenheter i fråga om tidigt ingripande.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 6

Artikel 16 Rekonstruktionsförfarande

”1. Om ECB eller en nationell rekonstruktionsmyndighet bedömer att villkoren enligt punkt 2 a och b uppfylls av en enhet enligt artikel 2, ska de omgående lämna denna bedömningen till kommissionen och nämnden.

2. När den mottar ett meddelande enligt punkt 1 eller på eget initiativ ska nämnden göra en bedömning av om följande villkor uppfylls:

- a) Enheten har hamnat på obestånd eller kommer sannolikt att göra det.
- b) Om tidpunkten och andra relevanta omständigheter gör att det inte finns några rimliga utsikter att någon alternativ åtgärd inom den privata sektorn eller tillsynsåtgärder gentemot enheten kan förhindra obestånd inom rimlig tid (inbegripet tidigt ingripande, nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument i enlighet med artikel 14).
- c) En rekonstruktionsåtgärd krävs med hänsyn till det allmänna intresset i enlighet med punkt 4.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 a ska en enhet anses vara eller sannolikt hamna på obestånd, om någon av följande omständigheter föreligger:

- a) Enheten uppfyller inte – eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att den inte inom den närmaste framtiden kommer att kunna uppfylla – kraven på fortsatt auktorisation, så att ECB eller den behöriga myndigheten kan föränledas dra in auktorisationen, bland annat för att enheten har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller praktiskt taget hela dess egna kapital.

...

”1. Om ECB eller en nationell rekonstruktionsmyndighet **den behöriga myndigheten** bedömer att

- a) **en enhet har hamnat på obestånd eller kommer sannolikt att göra det,**
- b) **tidpunkten och andra relevanta omständigheter gör att det inte finns några rimliga utsikter att någon alternativ åtgärd inom den privata sektorn eller tillsynsåtgärder gentemot enheten kan förhindra obestånd inom rimlig tid, inbegripet tidigt ingripande** villkoren enligt punkt 2 a och b uppfylls av en enhet enligt artikel 2, ska **den** omgående lämna denna bedömning till kommissionen och nämnden. **Nämnden ska ha rätt att begära en sådan bedömning.**

2. När den tar emot ett meddelande enligt punkt 1 eller på eget initiativ ska nämnden **i samråd med den behöriga myndigheten** bedöma om följande villkor uppfylls:

- ~~(a)~~ ~~Enheten har hamnat på obestånd eller kommer sannolikt att göra det.~~
- ~~(b)~~ Om tidpunkten och andra relevanta omständigheter gör att det inte finns några rimliga utsikter att någon alternativ åtgärd **lösning** inom den privata sektorn eller ~~tillsynsåtgärder~~ gentemot enheten kan förhindra obestånd inom rimlig tid ~~(inbegripet tidigt ingripande, nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument i enlighet med artikel 14).~~
- ~~(c)~~ En rekonstruktionsåtgärd krävs med hänsyn till det allmänna intresset i enlighet med punkt 4.

3. Vid tillämpningen av punkt ~~2~~ **a 1a** ska en enhet anses vara eller sannolikt hamna på obestånd, om någon av följande omständigheter föreligger:

- a) Enheten uppfyller inte – eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att den inte inom den närmaste framtiden kommer att kunna uppfylla – kraven på fortsatt auktorisation, så att **den behöriga myndigheten** ~~ECB eller den behöriga myndigheten~~ kan föränledas dra in auktorisationen, bland annat för att enheten har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller praktiskt taget hela dess egna kapital.

...

- (d) Den bedömning som avses i artikel 16.1.**

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag (¹)
<p>6. Med beaktande av hur brådskande omständigheterna är i fallet, ska kommissionen på eget initiativ, med beaktande av meddelandet enligt punkt 1 eller nämndens rekommendation enligt punkt 5, besluta om enheten ska bli föremål för rekonstruktion, och om ramarna för rekonstruktionsverktygen som ska tillämpas på den samt om utnyttjandet av fonden för att stödja rekonstruktionsinsatsen. Kommissionen får på eget initiativ besluta att enheten ska bli föremål för rekonstruktion, om alla villkoren enligt punkt 2 uppfylls.</p> <p>...</p> <p>8. Inom kommissionens beslutsramar ska nämnden besluta om rekonstruktionsordningen enligt artikel 20 och se till att nödvändiga insatser görs för att de nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska genomföra den. Nämndens beslut ska riktas till de relevanta nationella rekonstruktionsmyndigheterna och ska ålägga dessa att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra nämndens beslut i enlighet med artikel 26, genom att utöva någon av rekonstruktionsbefogenheterna enligt direktiv [], särskilt enligt artiklarna 56–64 i detta. Om statligt stöd har beviljats, får nämnden bara besluta efter kommissionens beslut om detta stöd.”</p>	<p>6. Med beaktande av hur brådskande omständigheterna är i fallet, ska kommissionen på eget initiativ, med beaktande av meddelandet enligt punkt 1 eller och nämndens rekommendation enligt punkt 5, besluta om enheten ska bli föremål för rekonstruktion, och om ramarna för rekonstruktionsverktygen som ska tillämpas på den samt om utnyttjandet av fonden för att stödja rekonstruktionsinsatsen. Kommissionen får på eget initiativ besluta att enheten ska bli föremål för rekonstruktion, om alla villkoren enligt punkt 2 uppfylls. Om nämnden inte har lämnat någon rekommendation, får kommissionen även på eget initiativ besluta att en enhet ska bli föremål för rekonstruktion, om den behöriga myndigheten har bedömt att villkoren i punkt 1 uppfylls.</p> <p>...</p> <p>8. Inom kommissionens beslutsramar ska nämnden besluta om rekonstruktionsordningen enligt artikel 20 och se till att nödvändiga insatser görs för att de nationella rekonstruktionsmyndigheterna ska genomföra den. Nämndens beslut ska riktas till de relevanta nationella rekonstruktionsmyndigheterna och ska ålägga dessa att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra nämndens beslut i enlighet med artikel 26, genom att utöva någon av rekonstruktionsbefogenheterna enligt direktiv [], särskilt enligt artiklarna 56–64 i detta. Om statligt stöd har beviljats, får ska nämnden bara besluta efter kommissionens beslut agera i enlighet med ett kommissionsbeslut om detta stöd. Om det inte föreligger något sådant beslut om statligt stöd, ska detta emellertid inte hindra eller fördröja snabba rekonstruktionsåtgärder på grundval av nämndens beslut.”</p>

Förklaring

Endast tillsynsmyndigheten bör bära ansvaret för att fastställa om en bank "har kommit på obestånd eller sannolikt kommer att göra det". På så sätt säkerställs en klar ansvarsfördelning, vilket främjar snabba och effektiva rekonstruktionsåtgärder. En sådan tillsynsbedömning bör vara en nödvändig förutsättning för att inleda rekonstruktion. Inom den gemensamma tillsynsmekanismen bör ECB därför vara den enda myndighet som är behörig att avgöra om ett institut som står under dess direkta tillsyn har kommit på obestånd eller sannolikt kommer att göra det, medan de nationella behöriga myndigheterna bör ha denna behörighet för de institut de utövar tillsyn över.

För att säkerställa att det finns ordentliga kontrollsystem bör rekonstruktionsnämnden och kommissionen när som helst kunna begära att tillsynsmyndigheten (ECB eller en nationell behörig myndighet) ska utföra en bedömning om en bank har hamnat på obestånd eller sannolikt kommer att göra det. På så vis förhindrar man att tillsynsmyndigheten underlåter att vidta åtgärder när rekonstruktionsmyndigheten anser att det är nödvändigt att agera.

Det är av största vikt att rekonstruktionsåtgärder kan vidtas snabbt. Sådana åtgärder bör därför inte hindras eller fördröjas av beslut om statligt stöd. Genom den nya punkt 16.5 d som föreslås ska det säkerställas att kommissionen har all relevant information, vilket inbegriper en bedömning från ECB eller en nationell behörig myndighet om en bank som har kommit på obestånd eller sannolikt kommer att göra det.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 7

Artikel 17 Värdering

<p>”...</p> <p>4. Syftet med värderingen ska vara att bedöma värdet på tillgångar och skulder i den enhet enligt artikel 2 som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd.</p> <p>...</p> <p>6. I tillämpliga fall ska värderingen baseras på försiktighetsprincipen, vilket också gäller andelen betalningsförsummelser och allvarliga förluster. Värderingen får inte förutsätta att extraordinärt offentligt finansiellt stöd kan tillhandahållas enheten enligt artikel 2 från det att rekonstruktionsåtgärder vidtas eller befogenheten utövas att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument. Dessutom ska värderingen ta hänsyn till att om rekonstruktionsverktyg tillämpas, ska följande gälla:</p> <p>a) Nämnden får återkräva alla skäligen kostnader som vederbörligen åsamkats av institutet under rekonstruktion.</p> <p>b) Fonden får ta ut ränta eller avgifter i samband med eventuella lån eller garantier som tillhandahållits institutet under rekonstruktion, i enlighet med artikel 71.</p> <p>...</p> <p>18. Den värdering som avses i punkt 16 ska</p> <p>a) anta att den enhet som avses i artikel 2 under rekonstruktion med avseende på vilken den partiella överföringen, nedskrivningen eller konverteringen har gjorts skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart innan dess rekonstruktionsåtgärden genomfördes,</p> <p>b) anta att den partiella överföringen, eller överföringarna, av rättigheter, tillgångar eller skulder, eller nedskrivningen eller konverteringen inte hade genomförts, och</p> <p>c) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt stöd till den enhet under rekonstruktion som avses i artikel 2.”</p>	<p>”...</p> <p>4. Syftet med värderingen ska vara att bedöma värdet på tillgångar och skulder i den enhet enligt artikel 2 som har hamnat eller sannolikt kommer att hamna på obestånd, oavsett eventuella effekter av extraordinärt offentligt stöd samt stöd som tillhandahålls av fonden.</p> <p>...</p> <p>6. I tillämpliga fall ska värderingen baseras på försiktighetsprincipen, vilket också gäller andelen betalningsförsummelser och allvarliga förluster. Värderingen får inte förutsätta att bortse från att faktiskt eller potentiellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd kan tillhandahållas enheten enligt artikel 2, och får inte förutsätta att stöd till rekonstruktionsåtgärder kommer att tillhandahållas av fonden från det att rekonstruktionsåtgärder vidtas eller befogenheten utövas att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument. Dessutom ska värderingen ta hänsyn till att om rekonstruktionsverktyg tillämpas, ska följande gälla:</p> <p>a) Nämnden får återkräva alla skäligen kostnader som vederbörligen åsamkats av institutet under rekonstruktion.</p> <p>b) Fonden får ta ut ränta eller avgifter i samband med eventuella lån eller garantier som tillhandahållits institutet under rekonstruktion, i enlighet med artikel 71.</p> <p>...</p> <p>18. Den värdering som avses i punkt 16 ska</p> <p>a) anta att den enhet som avses i artikel 2 under rekonstruktion med avseende på vilken den partiella överföringen, nedskrivningen eller konverteringen har gjorts skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande omedelbart innan dess rekonstruktionsåtgärden genomfördes,</p> <p>b) anta att den partiella överföringen, eller överföringarna, av rättigheter, tillgångar eller skulder, eller nedskrivningen eller konverteringen inte hade genomförts, och</p> <p>c) bortse från eventuellt faktiskt eller potentiellt extraordinärt offentligt stöd till den enhet under rekonstruktion som avses i artikel 2.”</p>
--	---

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾

Förklaring

Det är viktigt att värderingen anger värdet på tillgångar och skulder, oavsett eventuell nuvarande och framtida extraordinärt offentligt stöd eller stödåtgärder från rekonstruktionsfonden. Det underliggande resonemanget är att sådant stöd beviljas för att offentliga intressen står på spel (framför allt för att bevara den finansiella stabiliteten) och inte för att direkt eller indirekt gynna aktieägare och borgenärer. För att fastställa det verkliga värdet måste därför alla effekter av sådana externa faktorer räknas bort.

Ändring 8

Artikel 18 Nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument

"1. ECB, en behörig myndighet eller en rekonstruktionsmyndighet som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artiklarna 51.1.ba och 51.1.bb samt 54 i direktiv [], ska informera nämnden om de bedömer att de följande villkoren är uppfyllda med avseende på en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern som är etablerad i en deltagande medlemsstat:

- a) Enheten kommer inte längre kunna överleva om inte kapitalinstrumenten skrivs ned eller omvandlades till aktier.
- b) Enheten eller koncernen kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom i någon av de fall som anges i punkt d iii i artikel 16.3.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern anses inte längre ha förmåga att överleva endast om de båda följande villkoren är uppfyllda:

- a) Enheten eller koncernen har kommit på obestånd eller kommer sannolikt att göra det.
- b) Med beaktande av tidsaspekten och andra relevanta omständigheter, finns det inte någon rimlig utsikt för att några som helst andra åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida eller alternativa tillsynsåtgärder (inklusive åtgärder för tidigt ingripande), än nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, antingen enbart eller i förening med rekonstruktionsåtgärder, skulle kunna förhindra att den enheten eller koncernen inom en rimlig tidsram kommer på obestånd.

3. Vid tillämpningen av led a i punkt 1 ska den enhet anses ha kommit eller sannolikt komma på obestånd om en eller flera av de omständigheter som anges i artikel 16 (3) föreligger.

~~"1. ECB, en behörig myndighet eller en rekonstruktionsmyndighet som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artiklarna 51.1.ba och 51.1.bb samt 54 i direktiv [],~~ **Den behöriga myndigheten** ska informera nämnden om de **den** bedömer att de följande villkoren är uppfyllda med avseende på en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern som är etablerad i en deltagande medlemsstat:

- a) Enheten kommer inte längre kunna överleva om inte kapitalinstrumenten skrivs ned eller omvandlades till aktier.
- b) Enheten eller koncernen kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom i någon av de fall som anges i punkt d iii i artikel 16.3.

Nämnden ska ha rätt att begära en sådan bedömning.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern anses inte längre ha förmåga att överleva endast om de båda följande villkoren är uppfyllda:

- a) Enheten eller koncernen har kommit på obestånd eller kommer sannolikt att göra det.
- b) Med beaktande av tidsaspekten och andra relevanta omständigheter, finns det inte någon rimlig utsikt för att några som helst andra åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida eller alternativa tillsynsåtgärder (inklusive åtgärder för tidigt ingripande), än nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, antingen enbart eller i förening med rekonstruktionsåtgärder, skulle kunna förhindra att den enheten eller koncernen inom en rimlig tidsram kommer på obestånd.

3. Vid tillämpningen av led a i punkt 1 ska den enhet anses ha kommit eller sannolikt komma på obestånd om en eller flera av de omständigheter som anges i artikel 16.3 föreligger.

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
<p>4. Vid tillämpning av punkt 2 a ska en koncern anses ha kommit på obestånd eller sannolikt komma på obestånd om koncernen bryter mot eller det finns objektiva faktorer till stöd för att fastslå att koncernen, i den närmaste framtiden, kommer att bryta mot sina konsoliderade tillsynskrav på ett sätt som skulle motivera den behöriga myndigheten att vidta åtgärder, inbegripet men inte enbart, till följd av att koncernen har drabbats av förluster eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som skulle förbruka hela eller en betydande del av dess egna kapital.</p> <p>5. Kommissionens ska, på rekommendation av nämnden eller på eget initiativ, kontrollera att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda. Kommissionen ska fastslå huruvida befogenheter att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument ska utövas ensamt eller, i enlighet med förfarandet i artikel 16.4–16.7, tillsammans med en rekonstruktionsåtgärd.</p> <p>6. Om kommissionen konstaterar att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda, men att villkoren för rekonstruktion i enlighet med artikel 16.2 inte är uppfyllda, ska nämnden, efter beslut av kommissionen, ge i uppdrag åt de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att utöva nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 51 och 52 i direktiv [...].</p>	<p>4. Vid tillämpning av punkt 2 a ska en koncern anses ha kommit på obestånd eller sannolikt komma på obestånd om koncernen bryter mot eller det finns objektiva faktorer till stöd för att fastslå att koncernen, i den närmaste framtiden, kommer att bryta mot sina konsoliderade tillsynskrav på ett sätt som skulle motivera den behöriga myndigheten att vidta åtgärder, inbegripet men inte enbart, till följd av att koncernen har drabbats av förluster eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som skulle förbruka hela eller en betydande del av dess egna kapital.</p> <p>5. Kommissionens ska, på rekommendation av nämnden och på grundval av bedömningen eller på eget initiativ, kontrollera att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda. Kommissionen ska fastslå huruvida befogenheter att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument ska utövas ensamt eller, i enlighet med förfarandet i artikel 16.4–16.7, tillsammans med en rekonstruktionsåtgärd.</p> <p>6. Om kommissionen, på grundval av en bedömning som har utförts av den behöriga myndigheten, konstaterar att de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda, men att villkoren för rekonstruktion i enlighet med artikel 16.2 inte är uppfyllda, ska nämnden, efter beslut av kommissionen, ge i uppdrag åt de nationella rekonstruktionsmyndigheterna att utöva nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 51 och 52 i direktiv [...].</p>

Förklaring

Tillsynsmyndigheten är den som bäst kan bedöma om en enhet inte längre kommer att kunna överleva om inte kapitalinstrumenten skrivs ned eller konverteras, eller om det krävs extraordinärt offentligt stöd. I förslaget till förordning konstateras följande: "Som den gemensamma tillsynsmekanismens tillsynsmyndighet kan ECB bäst bedöma om ett kreditinstitut är på obestånd eller på väg att bli det och om det inte finns några rimliga utsikter att en alternativ privat insats eller tillsynsåtgärd kan hindra dess obestånd inom rimlig tid." I förordningen bör det tydligt anges att det är tillsynsmyndighetens ansvar att utföra denna bedömning. En sådan tillsynsbedömning bör vara en nödvändig förutsättning för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument. Detta är framför allt i linje med artikel 51 i det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling, där det fastställs att bedömningen ska genomföras av "lämplig myndighet". På grundval av ovanstående är detta tillsynsmyndigheten, dvs. den behöriga myndigheten. Nedskrivning eller konvertering kan dessutom förekomma utan att det rör sig om rekonstruktion och avveckling (se artikel 18.6) och därmed helt och hållet vara inom "tillsynsområdet".

Genom att tilldela nämnden rätten att begära tillsynsbedömning klargörs det också att nämnden alltid får ta initiativ till en sådan bedömning. Detta bör förhindra att tillsynsmyndigheten underlåter att vidta åtgärder när rekonstruktionsmyndigheten anser att det är nödvändigt att agera.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾**Ändring 9**

Artikel 24 Skuldnedskrivningsverktyget

”1. Skuldnedskrivningsverktyget får användas för något av följande ändamål:

- a) För att rekapitalisera en enhet som avses i artikel 2 som uppfyller villkoren för rekonstruktion i den utsträckning som krävs för att återställa dess möjligheter att uppfylla villkoren för auktorisation och att fortsätta att bedriva den verksamhet för vilken det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2004/39/EG.
- b) För att omvandla till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs till ett broinstitut i syfte att tillhandahålla kapital till det broinstitutet.”

”1. Skuldnedskrivningsverktyget får användas för något av följande ändamål:

- a) För att rekapitalisera en enhet som avses i artikel 2 som uppfyller villkoren för rekonstruktion i den utsträckning som krävs för att återställa dess möjligheter att uppfylla villkoren för auktorisation och att fortsätta att bedriva den verksamhet för vilken det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2004/39/EG.
- b) För att omvandla till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs till ett broinstitut i syfte att tillhandahålla kapital till det broinstitutet.
- c) **För att omvandla till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs under verktyget försäljning av affärsverksamhet eller verktyget avskiljande av tillgångar.”**

Förklaring

Skuldnedskrivningsverktyget kan kombineras med varje annat rekonstruktionsverktyg. Om broinstitutsverktyget omnämns, bör i konsekvensens namn även verktygen försäljning av affärsverksamhet och avskiljande av tillgångar nämnas. Därigenom följer man lydelsen i rådets nuvarande kompromisstext. Formuleringen bör anpassas till den slutgiltiga lydelse som används i det kommande direktivet om bankers rekonstruktion och avveckling.

Ändring 10

Artikel 27.2 Skyldighet att samarbeta

”2. I utövandet av sina respektive åligganden enligt denna förordning, ska nämnden, kommissionen, ECB och de nationella behöriga myndigheterna och rekonstruktionsmyndigheterna samarbeta nära. ECB och de nationella behöriga myndigheterna ska förse nämnden och kommissionen med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.”

”2. I utövandet av sina respektive åligganden enligt denna förordning, ska nämnden, kommissionen, ECB ~~och de nationella behöriga myndigheterna~~ och rekonstruktionsmyndigheterna samarbeta nära. ~~ECB och de nationella behöriga myndigheterna~~ **De** ska förse nämnden ~~och kommissionen~~ **varandra** med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.”

Förklaring

Syftet med ändringsförslaget är att understryka att förslaget till förordning inte tilldelar ECB några nya uppgifter och skyldigheter. Det är framför allt viktigt att hänvisa till ”behöriga myndigheter”, vilket inbegriper ECB när banken fullgör sitt tillsynsuppdrag. Det ska noteras att ECB inte har någon skyldighet att dela information om sina penningpolitiska transaktioner. Enligt ändringsförslaget ska också samtliga parter som deltar i rekonstruktion och avveckling vara skyldiga att tillhandahålla all information som behövs.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾**Ändring 11**

Artikel 27.3 Skyldighet att samarbeta

”3. I utövandet av sina respektive befogenheter enligt denna förordning, ska nämnden, kommissionen, ECB och de nationella behöriga myndigheterna och rekonstruktionsmyndigheterna samarbeta nära i rekonstruktionsplaneringen, i fasen tidigt ingripande och rekonstruktionfaserna i enlighet med artiklarna 7–26. ECB och de nationella behöriga myndigheterna ska förse nämnden och kommissionen med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.”

”3. I utövandet av sina respektive befogenheter enligt denna förordning, ska nämnden, kommissionen, ECB och de nationella behöriga myndigheterna och rekonstruktionsmyndigheterna samarbeta nära i rekonstruktionsplaneringen, i fasen tidigt ingripande och rekonstruktionfaserna i enlighet med artiklarna 7–26. ~~De ECB och de nationella behöriga myndigheterna~~ ska förse nämnden och kommissionen **varandra** med all information de behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter.”

Förklaring

Se ändring 10 gällande artikel 27.2 i förslaget till förordning. Enligt ändringsförslaget ska också samtliga parter som deltar i rekonstruktionsplaneringen, i fasen tidigt ingripande och rekonstruktionsfaserna vara skyldiga att tillhandahålla all information som behövs.

Ändring 12

Artikel 27.4 Skyldighet att samarbeta

”4. Vid tillämpningen av denna förordning ska nämnden, i det fall ECB inbjuder en företrädare för nämnden att delta i ECB:s tillsynsnämnd som inrättats i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EU) nr [] [om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut] utse en representant.”

”4. Vid tillämpningen av denna förordning ska nämnden, i det fall ECB inbjuder en företrädare för nämnden att delta **som observatör** i ECB:s tillsynsnämnd som inrättats i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EU) nr [] [om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut] utse en representant.”

Förklaring

Det vore lämpligt med en uttrycklig hänvisning till observatörsstatusen för att säkerställa att det råder fullständig klarhet om vilken roll nämndens företrädare ska ha i ECB:s tillsynsnämnd.

Ändring 13

Artikel 27.8 ny

Ingen text.

”8. Nämnden ska samråda med den behöriga myndigheten varje gång en rekonstruktionsordning lämnas in. Den behöriga myndigheten bör svara så snart som det är praktiskt möjligt och dess svar till nämnden bör vara konfidentiellt. Om nämnden anser att svar inte har inkommit inom rimlig tid, ska den fortsätta med sitt antagande av det slutliga beslutet för att undvika otillbörligt dröjsmål.”

Förklaring

För att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till övervägandena för finansiell stabilitet bör ECB eller den nationella behöriga myndigheten, i egenskap av tillsynsmyndighet, kunna framföra sina synpunkter om de rekonstruktionsordningar som presenteras/föreläs.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (¹)**Ändring 14**

Artikel 34 Inspektioner på platsen

"1. I syfte att utföra de uppgifter som avses i artiklarna 7, 8, 11, 16 och 17, och beroende på andra villkor som anges i tillämplig unionslagstiftning kan nämnden, förutsatt att förhandsanmälan görs till de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna, genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 32.1. Om ett fullgott genomförande och effektivt resultat av kontrollen kräver det får nämnden genomföra den på plats utan förhandsanmälan till de juridiska personer som är föremål för den."

"1. I syfte att utföra de uppgifter som avses i artiklarna 7, 8, 11, 16 och 17, och beroende på andra villkor som anges i tillämplig unionslagstiftning kan nämnden, förutsatt att förhandsanmälan görs till de berörda nationella rekonstruktionsmyndigheterna **och den berörda behöriga myndigheten**, genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 32.1. **Innan de uppgifter som avses i artikel 11 utövas, ska nämnden också samråda med den behöriga myndigheten.** Om ett fullgott genomförande och effektivt resultat av kontrollen kräver det får nämnden genomföra den på plats utan förhandsanmälan till de juridiska personer som är föremål för den."

Förklaring

Det är viktigt att tillsynsmyndigheten underrättas om alla inspektioner på plats.

Ändring 15

Artikel 39 Sammansättning

"Sammansättning

1. Nämnden ska ha följande sammansättning:
 - a) En verkställande direktör.
 - b) En vice verkställande direktör.
 - c) En ledamot som utses av kommissionen.
 - d) En ledamot som utses av ECB.
 - e) En ledamot som utses av varje deltagande medlemsstat och som företräder de nationella rekonstruktionsmyndigheterna.
2. Mandatperioden för den verkställande direktören, den vice verkställande direktören och ledamöterna i nämnden som utses av kommissionen och av ECB ska vara fem år. Om inte annat följer av artikel 53.6 ska denna period inte kunna förlängas.
3. Nämndens förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av
 - a) ett plenarsammanträde inom nämnden, där man ska sköta de uppgifter som anges i artikel 47,
 - b) ett sammanträde inom själva ledningen, där man ska sköta de uppgifter som anges i artikel 51,
 - c) en verkställande direktör, som ska sköta de uppgifter som anges i artikel 53."

"Sammansättning

1. Nämnden ska ha följande sammansättning:
 - a) En verkställande direktör.
 - b) En vice verkställande direktör.
 - c) En ledamot som utses av kommissionen.
 - d) En ledamot som utses av ECB varje deltagande medlemsstat och som företräder de nationella rekonstruktionsmyndigheterna. **Om den nationella centralbanken inte är rekonstruktionsmyndighet, ska den inbjudas att följa den nationella rekonstruktionsmyndigheten som observatör.**
2. **Det bör finnas en permanent plats för en observatör som utses av ECB vid såväl plenarmöten som verkställande möten.**
3. Mandatperioden för den verkställande direktören, den vice verkställande direktören och ledamöterna i nämnden som utses av kommissionen ~~och av ECB~~ ska vara fem år. Om inte annat följer av artikel 53.6 ska denna period inte kunna förlängas.

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
	<p>4. Nämndens förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av</p> <p>a) ett plenarsammanträde inom nämnden, där man ska sköta de uppgifter som anges i artikel 47,</p> <p>b) ett sammanträde inom själva ledningen, där man ska sköta de uppgifter som anges i artikel 51,</p> <p>c) en verkställande direktör, som ska sköta de uppgifter som anges i artikel 53.”</p>

Förklaring

För att ge en korrektare bild av skillnaden mellan ECB:s roll enligt SSM-förordningen och ECB:s roll som deltagare i rekonstruktionsnämnden enligt förslaget till förordning samt undvika potentiella intressekonflikter för den ledamot som utses av ECB rekommenderar ECB att ledamoten deltar i rekonstruktionsnämndens möten som observatör.

Med tanke på centralbankernas betydelse och sakkunskap när det gäller den finansiella stabiliteten och deras makrotillsynsuppgifter bör nationella centralbanker – som inte är rekonstruktionsmyndigheter enligt nationell rätt – ha rätt att, vid sidan av ECB, delta vid nämndens möten som observatör. De bör dessutom vara med och bedöma systemeffekterna av varje rekonstruktionsåtgärd.

Ändring 16

Artikel 45 Deltagande i plenarmötena

"Vid plenarmötena ska alla nämndens ledamöter delta."	"Vid plenarmötena ska alla nämndens ledamöter samt den ständiga observatör som har utsetts av ECB delta, om de inte har en godtagbar ursäkt. "
---	--

Förklaring

Det bör klargöras att en ledamots frånvaro inte hindrar att ett möte kan genomföras eller att omröstningen blir giltig, om inte annat framgår av en framtida arbetsordning. I arbetsordningen får det enligt artikel 48.3 fastställas vilka regler som gäller för beslutförhet.

För att ge en korrektare bild av skillnaden mellan ECB:s roll enligt SSM-förordningen och ECB:s roll som deltagare i rekonstruktionsnämnden enligt förslaget till förordning samt undvika potentiella intressekonflikter för den ledamot som utses av ECB rekommenderar ECB att ledamoten deltar i rekonstruktionsnämndens möten som observatör.

Ändring 17

Artikel 50.4 Arbetsuppgifter och artikel 51.4 Beslutsprocess

<p>Artikel 50.4 "4. Nämnden ska vid sina verkställande möten sammanträda på initiativ av den verkställande direktören eller på begäran av nämndens ledamöter."</p> <p>Artikel 51.4 "4. Nämnden ska i sin verkställande sammansättning anta och offentliggöra en arbetsordning för sina verkställande möten. Nämndens möten i dess verkställande sammansättning ska sammankallas av den verkställande direktören på dennes eget initiativ eller på begäran av två ledamöter, och ska ledas av den verkställande direktören. Nämnden får bjuda in observatörer att delta i dess verkställande möten på ad hoc-basis."</p>	<p>Artikel 50.4 "4. Nämnden ska vid sina verkställande möten sammanträda på initiativ av den verkställande direktören, eller på begäran av nämndens ledamöter eller den ständiga observatör som har utsetts av ECB."</p> <p>Artikel 51.4 "4. Nämnden ska i sin verkställande sammansättning anta och offentliggöra en arbetsordning för sina verkställande möten. Nämndens möten i dess verkställande sammansättning ska sammankallas av den verkställande direktören på dennes eget initiativ eller på begäran av två någon av dess ledamöter; och den ständiga observatör som har utsetts av ECB, och ska ledas av den verkställande direktören. Nämnden får bjuda in andra observatörer att delta i dess verkställande möten på ad hoc-basis."</p>
---	--

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾

Förklaring

Dessa båda punkter förefaller inte stämma helt överens, eftersom det i artikel 50.4 anges att varje ledamot kan ta initiativ till nämndens möten. Om kravet på att två ledamöter ska ta initiativ till ett sådant möte bibehålls, bör ECB tilldelas särskild rätt att ta initiativ till nämndens verkställande möten. Tillsynsmyndigheten kan se att det finns ett klart behov av ett sådant möte, särskilt om den har gjort bedömningen att ett institut har hamnat på obestånd eller sannolikt kommer att göra det, och myndigheten bör åtminstone kunna inleda en diskussion om ett sådant ärende.

Ändring 18

Artikel 52.7 Utseende av direktörerna och deras uppgifter

”7. En verkställande direktör eller vice verkställande direktör vars mandattid har förlängts får inte delta i urvalsförfarandet för samma post när deras tjänstetid slutligen har löpt ut.”

”7. En ~~verkställande direktör~~ eller vice verkställande direktör vars mandattid har förlängts får inte delta i urvalsförfarandet för samma post när hans/hennes tjänstetid slutligen har löpt ut.”

Förklaring

I denna punkt förefaller det vara olämpligt att nämna den verkställande direktören eftersom det inte finns något undantag för när den verkställande direktörens mandattid skulle kunna förlängas (till skillnad från bestämmelserna för vice verkställande direktören i artikel 52.6).

Ändring 19

Artikel 65.1 Målfinansieringsnivå

”1. Inom högst tio år efter det att denna förordning trätt i kraft ska de disponibla finansiella medlen i fonden uppgå till minst 1% av alla insättningar i auktoriserade kreditinstitut i deltagande medlemsstater som garanteras enligt direktiv 94/19/EG.”

”1. Inom högst tio år efter det att denna förordning trätt i kraft ska de disponibla finansiella medlen i fonden uppgå till minst 1% av alla insättningar i auktoriserade kreditinstitut i deltagande medlemsstater som garanteras enligt direktiv 94/19/EG. **Utöver denna målfinansieringsnivå ska rekonstruktionsnämnden besluta om ett lämpligt referensvärde för totala skulder som ska uppnås inom en tioårsperiod.**”

Förklaring

ECB anser att insättningar som täcks av insättningsgaranti inte är det lämpligaste riktmärket för den gemensamma bankrekonstruktionsfondens målfinansieringsnivå, eftersom de inte helt och hållet avspeglar de finansieringskostnader som kan uppstå vid rekonstruktion. De insättningar som täcks av insättningsgaranti kan ligga kvar på en stabil nivå samtidigt som de totala skulderna ökar avsevärt, eller kan också öka medan de totala skulderna ligger kvar på en stabil nivå. I båda fallen skulle rekonstruktionsfondens potentiella exponering inte avspeglas i tillräcklig utsträckning. Det ska också beaktas att dessa insättningar faktiskt redan täcks av insättningsgarantisystemet eftersom detta skulle bidra till rekonstruktionsfinansieringen. Detta riktmärke bör därför kompletteras med ett referensvärde för de totala skulderna, som bör finjusteras på lämpligt sätt av rekonstruktionsnämnden, och samtidigt bör nivån med 1% av de insättningar som täcks av insättningsgaranti som ett golv behållas.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾**Ändring 20**

Artikel 69.1 Alternativ finansiering

"1. Nämnden får för fondens räkning ta upp lån och andra former av stöd från finansinstitut eller andra tredje parter om de belopp som uppbringats i enlighet med artiklarna 66 och 67 inte är omedelbart tillgängliga eller inte är tillräckliga för att täcka fondens utgifter."

"1. Nämnden får för fondens räkning ta upp lån och andra former av stöd från finansinstitut eller andra tredje parter, **särskilt gemensamma finanspolitiska resurser från de deltagande medlemsstaterna**, om de belopp som uppbringats i enlighet med artiklarna 66 och 67 inte är omedelbart tillgängliga eller inte är tillräckliga för att täcka fondens utgifter. **Dessa lån eller andra former av finansiellt stöd skulle behöva återfås fullt ut om dessa åtgärder utnyttjas.**"

Förklaring

Tillfällig tillgång till finanspolitiska medel skulle vara ett väsentligt inslag i den gemensamma rekonstruktionsmekanismens säkerhetsarrangemang eftersom den privata finansieringen tillfälligt kan ta slut om det uppstår akut turbulens på den finansiella marknaden.

Ändring 21

Artikel 83 Översyn

"1. Senast den 31 december 2016 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning, med särskild tonvikt på övervakning av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion.

Rapporten ska utvärdera följande:

...

d) Samverkan mellan nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater och den gemensamma rekonstruktionsmekanismens effekter på dessa medlemsstater."

"1. Senast den 31 december 2016 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning, med särskild tonvikt på övervakning av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion.

Rapporten ska utvärdera följande:

...

d) Samverkan mellan nämnden och de nationella rekonstruktionsmyndigheterna i icke-deltagande medlemsstater och den gemensamma rekonstruktionsmekanismens effekter på dessa medlemsstater.

e) **Analog tillämpning av de kriterier som fastställs enligt artikel 107 i EUF-fördraget när nämnden föreslår rekonstruktionsåtgärder som innefattar att fonden utnyttjas.**"

Förklaring

Framöver kan det behövas en ytterligare analys av hur reglerna om statligt stöd ska tillämpas analogt samt hur övervägandena för statligt stöd och övervägandena för finansiell stabilitet ska samspela i samband med rekonstruktion.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾**Ändring 22**

Artikel 88 Ikraftträdande

”Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 7–23 och 25–38 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Artikel 24 ska gälla från och med den 1 januari 2018.”

”Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna ~~7–23 och 25–38~~ ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

~~Artikel 24 ska gälla från och med den 1 januari 2018.”~~

Förklaring

Om skuldnedskrivningsverktyget i förslaget till förordning inte ska börja tillämpas förrän den 1 januari 2018, kommer det att råda osäkerhet om huruvida prioriterade skulder utan säkerhet får skrivas ned, eftersom medlemsstaterna själva får välja om de ska föregripa införandet av ramen för skuldnedskrivning i sin nationella lagstiftning.

Skuldnedskrivningen anses redan ha vägts in till stor del, vilket gör att detta endast påverkar finansieringen marginellt. Ett införande av skuldnedskrivningsverktyget skulle också bidra till rättssäkerhet, konsekvens och förutsebarhet, och därigenom förhindra ad hoc-lösningar. Mot denna bakgrund stöder ECB ett tidigare införande av skuldnedskrivningsverktyget. Ett tidigt införande skulle också medföra att den gemensamma rekonstruktionsmekanismen förfogar över samtliga verktyg och befogenheter när den fullgör sina rekonstruktionsuppgifter. Ett tidigare införande skulle också dämpa det potentiella finansieringstrycket på fonden medan den ackumulerar finansiella resurser.

(1) Text markerad med fet stil anger ECB:s förslag till ny text. Genomstruken text anger de strykningar som ECB föreslår.